

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 5. listopada 1895.

Treść: (Nr 161—163.) 161. Dokument koncesyjny na koleje żelazne od Łużan do Zaleszczyk, od Hliboki do Seretu, od Radowiec do Frassina (Brodiny), od Nepołokowiec do Wyżnicy i od Ickan do Suczawy. — 162. Obwieszczenie o zmianie a względnie uzupełnieniu I. części Przepisów o służbie wojskowej. — 163. Rozporządzenie, którem zmienia się §. 22 Porządku targowego dla głównego wiedeńskiego targowiska na bydło w St. Marx wydanego rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 3. września 1883, jakoteż dotyczące się onegoż rozporządzenie ministeryalne z dnia 24. kwietnia 1884.

161.

Dokument koncesyjny z dnia 25. września 1895,

na koleje żelazne od Łużan do Zaleszczyk, od Hliboki do Seretu, od Radowiec do Frassina (Brodiny), od Nepołokowiec do Wyżnicy i od Ickan do Suczawy.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Iliryski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Sląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Wydział krajowy bukowski podał prośbę o udzielenie mu koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kilku kolei lokalnych na Bukowinie, przeto ze względu na powszechną użyteczność

tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonemu koncesyonaryuszowi koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy Wydziałowi krajowemu bukowskiemu prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu następujących kolei żelaznych parowych na Bukowinie, a mianowicie:

1. Od Łużan lub od innego stosownego punktu kolei lwowsko-czerńowiecko-jasskiej na Kocman przez rzekę Dniestr do Zaleszczyk z dobiegiem do linii Kalinowszczyzna—Zaleszczyki kolei lokalnych wschodnio-galicyjskich;

2. od stosownego punktu kolei lwowsko-czerńowiecko-jasskiej między Hliboką a Czerepkowcami do Seretu;

3. od Radowiec z dobiegiem do istniejącej linii Hadikfalwa—Radowce kolei lokalnych bukowińskich w górną dolinę nadsuczawską na Strażę do Frassina (Brodiny);

4. od stacyi Nepołokowce kolei lwowsko-czerńowiecko-jasskiej do Wyżnicy, nakoniec

5. od stacyi w Ickanach kolei lwowsko-czerńowiecko-jasskiej do Suczawy.

Kolej żelazną powyżej pod l. 1 oznaczoną wybudować należy jako kolej główną drugiego rzędu o torze normalnym.

Koleje żelazne pod ll. 2 i 3, tudzież 5 wzmiankowane, wybudowane być mają jako koleje lokalne o torze normalnym.

Kolej żelazną parową pod l. 4 oznaczoną, która stosownie do postanowienia artykułu IV. ustawy z dnia 22. czerwca 1894 (Dz. u. p. Nr. 137), wybudowana być ma jako lokalna wązko-torowa, wykonać należy również jako lokalną o torze normalnym w takim razie, jeżeli zezwolenie Władzy prawodawczej będzie na czas wyjednane.

§. 2.

Kolejom, na które wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się ulgi w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) przewidziane.

§. 3.

Koncesyonaryusz obowiązany jest rozpocząć budowę kolei żelaznych w §. 1 wzmiankowanych niezwłocznie, koleje oznaczone w §. 1 pod ll. 2 i 5 skończyć najpóźniej do 31. grudnia 1896, koleje zaś tamże pod ll. 1, 3 i 4 wzmiankowane, najpóźniej do dnia 1. lipca 1898. Gotowe koleje oddać należy na użytek publiczny niezwłocznie i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma koncesyonaryusz kaucyą w sumie 100.000 złotych a to w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszowi do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinien koncesyonaryusz do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854

(Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą. Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, Ministerstwo handlu uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Emisja obligacyj pierwszorzędných jest wzbroniona.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wypuszczenia w obieg akcyj pierwszorzędných, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia, pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, za sumę, którą Rząd oznaczy.

Dywidenda należąca się od akcyj pierwszorzędných, zanim akcye zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, jakoteż kosztów sprawienia parku kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego w sumie, którą Rząd ustanowi, rzeczywwiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież odsetek interkalarnych rzeczywwiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywwiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi przez Rząd zatwierdzonego.

Statut Spółki jakoteż formularze akcyj zakładowych i pierwszorzędných, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych niższych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach rządowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich, i żandarmerji a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesjonaryusz zobowiązuje się przystąpić także do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem służbą i swojami parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych. do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis tyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonaryusza mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej. Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesjonaryusza obowiązującymi wtedy, gdy zostaną mu urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciążą na koncesjonaryuszu tylko o tyle, o ile będzie możliwym dopełnienie ich na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleńmi ułatwieniami.

Koncesjonaryusz zobowiązuje się przy obsadzeniu posadzić względ na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

O ile podobne niższenia, jakie w §. 7 dla transportów wojskowych są przepisane, mają być udzie-

lane także korpusom straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.) lub innym organom publicznym, postanowione będzie w warunkach koncesyjnych.

§. 9.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §u 11go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 10.

Ruch na kolejach, stanowiących przedmiot niniejszego dokumentu koncesyjnego utrzymywać będzie Rząd na rachunek koncesjonaryusza. Warunki tego utrzymywania ruchu uregulowane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze w tym względzie z koncesjonaryuszem.

§. 11.

Koncesjonaryusz obowiązany jest pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) podanemi dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przysyłać lub pozwolić przysyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy kolejami współużywanymi lub niektórymi ich częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 12.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesjonowanych po ich wybudowaniu i otwarciu na nich ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich strącone będą czyste dochody dwóch

lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Dochód średni czysty w myśl powyższego postanowienia obliczony, będzie koncesyonaryuszowi płacony aż do upływu okresu koncesyjnego jako wynagrodzenie za odstąpienie kolei a to w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej kwoty rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej do oprocentowania po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i do umorzenia go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesyonaryuszowi dochód średni w myśl ustępu 1go oznaczony a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, sumę roczną tamże wzmiankowaną, na oprocentowanie i umorzenie kapitału akcyjnego potrzebną a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku płatnych.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych, zapłacić kapitał wyrównywający sumie rat według postanowień ustępu 3go półrocznie płacić się mających, zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacye rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyonowanych ze wszystkimi do nich należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 13.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanych i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 12, ustęp ostatni.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 12), zatrzyma koncesyonaryusz na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się mu aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i ich urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad temi urzędników na koszt koncesyonaryusza.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, przedstawiającej dyrekcyą Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

§. 15.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu za-

pobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nie przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszowi prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia dwudziestego piątego miesiąca września w roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątym piątym, Naszego panowania czterdziestym siódmym.

Franciszek Józef r. w.

Kielmansegg r. w.

Böhm r. w.

Wittek r. w.

162.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 24. października 1895,

o zmianie a względnie uzupełnieniu I. części Przepisów o służbie wojskowej.

Celem ułatwienia dobrowolnego wstępowania do wojska czynią się w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny następujące częściowe zmiany a względnie uzupełnienia w §§. 146 i 147 części I. Przepisów o służbie wojskowej (rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45).

1. Jeżeli kandydat chce dobrowolnie wstąpić do pułku piechoty (strzelców tyrolskich), do batalionu strzelców polnych lub do pułku jazdy tego samego okręgu terytoryalnego wojskowego, w którym posiada prawo swojszczyzny (przynależności), to w czasie od dnia 1. marca aż do dnia 30. września, tudzież w takim razie, jeżeli ochotnik chce wstąpić do służby pod chorągwią dopiero od najbliższego 1. października, nie jest potrzebne zezwolenie wybranego oddziału na przyjęcie onegoż.

2. Ochotników takich może zaciągać do wybranego oddziału (punkt 1), każda komenda okręgu uzupełnienia i każda objazdowa komisya poborowa, na zgłoszenie się ochotnika.

Kartę wstąpienia trzeba jednak złożyć a małoletni zgłaszający się do komendy okręgu uzupełnienia złożyć mają nadto pozwolenie ojca (opiekuna); gdyby zaś w razie zgłoszenia się do komisji poborowej nie złożono piśmiennego pozwolenia, ojciec lub opiekun winien odnośną deklaracyą uczynić ustnie.

3. Ochotników tych wcielić należy do szeregu od dnia wzięcia do wojska, pozostają oni jednak aż do 1. października roku wzięcia w stosunku będących na stałym urlopie i dopóki tenże trwa, nie są w czasie pokoju rozrządalni do służby pod chorągwią.

4. Tę nierozrządzalność aż do dnia 1. października zapisać należy w rubryce 29 protokołu poborowego.

Jeżeli co do małoletnich pozwolenie ojca lub opiekuna dane było ustnie, okoliczność tę zapisać należy w rubrykach 30 aż do 32 protokołu poborowego i reprezentant Władzy administracyjnej, w komisji poborowej zasiadający, ma ją potwierdzić.

5. Pod względem spisywania protokołu poborowego stosują się odpowiednio postanowienia §. 148 : 2 części I. Przepisów o służbie wojskowej.

6. Dla tych kandydatów dobrowolnie wstępujących, którzy w punkcie 1 nie są oznaczeni, zatrzymują moc swoje postanowienia dotychczasowe; atoli do ich przyjmowania upoważnione są także komisye poborowe.

Weltersheimb r. w.

163.

Rozporządzenie Ministrów spraw wewnętrznych, handlu i rolnictwa z dnia 4. listopada 1895.

którem zmienia się §. 22 Porządku targowego dla głównego wiedeńskiego targowiska na bydło w St. Marx, wydanego rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 3. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 145), jakoteż tyczące się onegoż rozporządzenie ministeryalne z dnia 24. kwietnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 58).

Uchyła się niniejszem §. 22 Porządku targowego dla głównego wiedeńskiego targowiska na bydło w St. Marx wydanego rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 3. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 145), jakoteż rozporządzenie ministeryalne z dnia 24. kwietnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 58), którem ustęp ostatni §. 22go rzeczzonego Porządku targowego został zmieniony i na miejsce takowych wydaje się następujące postanowienia:

Rogaciznę sprzedawać wolno tylko podług wagi żywej bez potrącania odsetek, na sztuki (jak stoi) i aż do dalszego rozporządzenia podług wagi martwej pod następującymi warunkami:

- a) każda rzeź odbyć się powinna podług przepisu o rzezi, który Władza targowa ma wydać a c. k. Namiestnictwo dolno-austriackie ma zatwierdzić;
- b) każda rzeź odbyć się ma w obecności agenta targowego, który winien nadzorować wykonanie rzezi podług przepisu i stwierdzenie jej wyniku, zapisać ten wynik w karcie umownej lub uwiadomieniu o sprzedaży i donieść Komisaryatowi targowemu celem zapisania w protokole wagi, jakoteż Kasie wiedeńskiego targowiska bydła i mięsa.

Za to pośrednictwo nabywca obowiązany jest zapłacić agentowi targowemu należność taryfową ustanowioną w przepisie o rzezi.

Wspólne kupowanie bydła rzeźnego przez kilku nabywców podług wagi żywej bez potrącania odsetek i podział zwierząt wspólnie kupionych między nabywców jest dozwolony i podział ten, jeżeli strony tego sobie życzą, może także być uczyniony losem, w tym ostatnim jednak przypadku losowanie odbyć się powinno wyłącznie pod dozorem funkcjonaryusza Komisaryatu targowego miejskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Badeni r. w.

Ledebur r. w.

Glanz r. w.